REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: Pž-3729/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Marije Bakule Vugrinec, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja PRIGORAC-GRAĐENJE d.o.o. u stečaju, OIB: 53456405017, Jelkovečka cesta 4, Sesvete, zastupanog po punomoćniku Đorđu Perkoviću, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika GRAD ZAGREB, OIB: 61817894937, Trg Stjepana Radića 1, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Marku Ramljaku, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-977/2023-10 od 18. lipnja 2025., 9. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana te se potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-977/2023-10 od 18. lipnja 2025.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom, točkom I. njezine izreke, u cijelosti je odbijen kao neosnovan tužiteljev tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je tužitelj stekao pravo vlasništva građenjem i dosjelošću na:

- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2, u naravi poslovna zgrada, a likovno i mjerno označeno na skici lica mjesta izgrađenoj od strane sudskog vještaka mjerničke struke _____ od _____, a što predstavlja _____/_____ idealnog dijela nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo,
- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2, u naravi poslovni prostor s prostorijama za djelatnike, a likovno i mjerno označeno na skici lica mjesta izgrađenoj od strane sudskog vještaka mjerničke struke _____ od _____,
- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2, u naravi mehanička radionica, a likovno i mjerno označeno na skici lica mjesta izgrađenoj od strane sudskog vještaka mjerničke struke _____ od _____,
- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2, u naravi nastamba za djelatnike, a likovno i mjerno

označeno na skici lica mjesta izgrađenoj od strane sudskog vještaka mjerničke struke _____ od _____,

- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2, u naravi gospodarsko dvorište, a likovno i mjerno označeno na skici lica mjesta izgrađenoj od strane sudskog vještaka mjerničke struke _____ od _____.

II. Ovlašćuje se tužitelj zatražiti cijepanje nekretnina i to na:

- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2,
- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2,
- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2,
- realnom dijelu nekretnine k.č.br. 2461/1, zk. ul. 885, k.o. Sesvete Novo i to u površini od _____ m2,

sve slikovno i mjerno označeno na skici lica mjesta izrađenoj od strane sudskog vještaka mjerničke struke _____ od _____ te se ovlašćuje tužitelj na temelju ove presude, nakon pravomoćnosti i ovršnosti iste, formirati na tim površinama novu katastarsku česticu te ishoditi upis prava vlasništva na novonastalnoj čestici u svoje ime i u svoju korist.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.“

Točkom II. izreke prvostupanjske presude naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 3.952,50 EUR, sve u roku od 15 dana.

2. Iz obrazloženja presude proizlazi da je predmet spora tužiteljev zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva na realnim dijelovima nekretnine kč.br. br. 2461/1 k.o., koja u naravi predstavlja zemljište na kojem su sagrađene poslovna zgrada, poslovni prostor s prostorijama za djelatnike, mehanička radionica, nastamba za djelatnike i gospodarsko dvorište. Pri tome, tužitelj, radi konačnog određivanja tužbenog zahtjeva, predlaže provođenje geodetsko građevinskog vještačenja kojim ima biti utvrđena površina predmetnih realnih dijelova nekretnine, suvlasnički omjer u odnosu na cijelu zemljišnu česticu, uz ovlaštenje tužitelja da, nakon što njegovo suvlasništvo na opisani način bude utvrđeno, suvlasništvo razvrgne formiranjem novonastalih katastarskih čestica glede kojih se ima upisati kao vlasnik.

2.1. Tijekom prvostupanjskog postupka tuženik je osporavao da bi tužitelj na temelju zakona, dosjelošću, odnosno građenjem, stekao pravo vlasništva nekretnina koje su predmetom spora. Naime, tuženik je osporavao da bi tužitelj bio posjednik predmetne nekretnine u vremenu potrebnom za stjecanje vlasništva dosjelošću, a kada bi to i bio, osporavao je da bi vlasništvo dosjelošću mogao steći jer da njegov posjed nije pošten. Nadalje, tuženik je osporavao da bi tužitelj izgradio objekte glede kojih predlaže utvrđenje prava vlasništva koja da je stekao građenjem, a sve i da ih

jest sagradio, da građenjem vlasništvo nije mogao steći jer da nije bio savjesni graditelj.

2.2. Prvostupanjski sud je odlučio kao u izreci pobijane presude jer je na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdio da tužiteljev posjed, sve i kada bi postojao, nema kakvoću poštenja, zbog čega tužitelj dosjelošću nije mogao steći vlasništvo. Stoga je prvostupanjski sud kao nepotrebne odbio dokazne prijedloge stranaka usmjerene na utvrđenje sporne činjenice tužiteljevog posjeda i trajanja tog posjeda, i to tužiteljeve dokazne prijedloge za provođenje očevida radi utvrđenja da se tužitelj nalazi u posjedu, odnosno radi saslušanja tužiteljeve stečajne upraviteljice na okolnost tužiteljevog posjeda, te tuženikove dokazne prijedloge radi saslušanja svjedoka djelatnika društava koji rade na predmetnoj nekretnini na okolnost da tuženik nije u posjedu (Drago Rodin i Tomislav Podvojec).

2.3. Prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj vlasništvo nije mogao steći niti temeljem građenja njegovih prednika na koje se poziva, niti kao graditelj koji svoje pravo na posjed zemljišta izvodi iz prava Komunalnog poduzeća Prigorac odnosno društvenog poduzeća Prigorac građenje, jer je znao, odnosno barem je mogao znati, da gradi na tuđem zemljištu. Stoga je prvostupanjski sud odbio tužiteljev dokazni prijedlog radi provođenja građevinskog vještačenja odnosno saslušanja tužiteljeve stečajne upraviteljice, radi utvrđenja među strankama sporne činjenice, da li je tužitelj, odnosno njegov prednik, izgradio građevine na koje se tužbeni zahtjev odnosi.

2.4. Na temelju navedenih utvrđenja, prvostupanjski sud je ocijenio osnovanima tuženikove prigovore jer je ocijenio da tužiteljev posjed nema kakvoću potrebnu za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, s obzirom na to da je tužitelj sljednik iza društvenog poduzeća Prigorac građenje koje je predmetnu nekretninu koristilo na temelju Ugovora o zakupu pa je nedvojbeno da se nije radilo o samostalnom i poštenom posjedu. Također je prvostupanjski sud ocijenio da tužitelj nije mogao steći vlasništvo predmetnih nekretnina niti građenjem jer je bio nesavjestan odnosno znao je ili mogao znati da gradi na tuđem zemljištu.

2.5. Konačno, s obzirom na to da je tužiteljev zahtjev utvrđen neosnovanim jer tužitelj nije dokazao da bi stekao vlasništvo realnih dijelova nekretnine navedenih u tužbi, prvostupanjski sud je ocijenio da nema mjesta provođenju geodetsko-građevinskog vještačenja radi određivanja tužbenog zahtjeva, dakle radi određivanja dijelova zemljišno-knjižne čestice glede kojih je tužitelj stekao (su)vlasništvo i diobe radi formiranja novih zemljišno-knjižnih čestica.

3. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu kojom ju pobija u cijelosti, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede odredaba parničnog postupka. U žalbi navodi da postoji bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer je presuda nerazumljiva i ne sadrži odlučne činjenice, odnosno o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava koje se nalaze u spisu. Ističe da je sud odbio ključne dokazne prijedloge (očevid, saslušanje stečajne upraviteljice, građevinsko

vještačenje) kojima se moglo utvrditi da je tužitelj bio u dugotrajnom posjedu nekretnina te da su objekti sagrađeni sredstvima tužitelja ili njegovih pravnih prednika te kojim se mogla utvrditi precizno površina i narav realnih dijelova nekretnine. Ističe da su u postupku pretvorbe društvenog poduzeća PRIGORAC-GRAĐENJE rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 7. svibnja 1996. objekti sagrađeni na k.č.br. 2461/1, k.o. Sesvete Novo, procijenjeni u vrijednost temeljnog kapitala društva i to poslovni prostor s prostorijama za djelatnike NGP 114,50 m2, mehanička radionica NGP 82,68 m2 te nastamba za djelatnike NGP 70,84 m2. Ističe da je sukladno zakonskom okviru koji je vrijedio u trenutku početka dosjedanja (1977.), za stjecanje prava vlasništva po osnovi dosjelosti nepokretnih stvari bilo dovoljno vrijeme od 20 godina i to bez obzira je li posjed zakonit ili ne, a poštenje se predmnijeva. Ističe da je, s obzirom na to rok za dosjedanje počeo 1977., a protekao 1997. godine, sukladno odlukama Europskog suda za ljudska prava, bilo moguće stjecanje vlasništva dosjedanjem na društvenom vlasništvu temeljem odredbe iz čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Smatra da iz provedenih dokaza ne proizlazi da je tužitelj znao da mu ne pripada pravo posjeda pa da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je tužitelj bio nepošten posjednik. Ističe da se prigovor o nepoštenju temelji isključivo na pretpostavkama vezanim uz ugovor o zakupu, koji nije dostavljen u postupku, a koji tužitelj osporava. S obzirom na to da postoji presumpcija o poštenju posjeda, ističe da je na tuženiku bio teret dokazivanja nepoštenosti posjeda, a što tuženik nije dokazao. Također smatra da je sud neosnovano odbacio primjenu pravila o savjesnom graditelju, iako tužitelj ima rješenje o legalizaciji objekata, uplaćen komunalni doprinos te dugogodišnju mirnu uporabu prostora, što ukazuje na njegovu dobru vjeru. Konačno, zaključuje da je sud preuranjeno odbacio tužbene zahtjeve bez da je omogućio izvođenje dokaza koji su nužni za cjelovito utvrđivanje činjeničnog stanja (čl. 7. i 8. ZPP-a), čime je narušeno pravo tužitelja na pravično suđenje. Stoga predlaže ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti na ponovno suđenje, radi provedbe dokaznog postupka. Zahtijeva naknadu troškova drugostupanjskog postupka u iznosu od 2.310,41 EUR.

4. Žalba nije osnovana.

5. Protivno žalbenim navodima, prvostupanjska presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati, njezina izreka je razumljiva i nije proturječna sama sebi i razlozima presude. Također, u presudi su navedeni razlozi o svim odlučnim činjenicama te o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem da je stekao pravo vlasništva na nekretninama građenjem i dosjelošću, i to kao pravni sljednik iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC iz Sesveta, Zagrebačka 6.

7. Naime, tužitelj tvrdi da je Komunalno poduzeće PRIGORAC još 1977. godine dobilo na korištenje u cijelosti predmetne zemljište radi izgradnje poslovnih i gospodarskih objekata; da je 1977. godine stupilo u posjed predmetne nekretnine i da je nakon stupanja u posjed tužitelj na nekretnini izgradio svoje poslovne prostorije, kao i druge objekte potrebne za obavljanje djelatnosti (tužba – list 1. do 6. spisa).

8. Tijekom prvostupanjskog postupka tuženik je osporio da bi tužitelj bio pravni sljednik iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC koje je dobilo zemljište na korištenje, ističući da u odnosu na Komunalno poduzeće PRIGORAC nije proveden postupak pretvorbe te da je to poduzeće, kao i ostala komunalna poduzeća, provelo samo statusnu promjenu u novo društvo PRIGORAC d.o.o., kojem je jedini osnivač Grad Zagreb (tuženik) i koje je Ugovorom o pripajanju od 28. studenoga 2000. pripojeno društvu ČISTOĆA d.o.o. (koje je naknadno postalo dio današnjeg Zagrebačkog holdinga).

9. Nadalje, tuženik je tijekom prvostupanjskog postupka tvrdio da je tužiteljev prednik zapravo društveno poduzeće PRIGORAC-GRAĐENJE te da je tužitelj nastao pretvorbom navedenog društvenog poduzeća, a koje je potpuno različit subjekt od Komunalnog poduzeća PRIGORAC.

10. Tijekom prvostupanjskog postupka tužitelj nije osporio navedene tuženikove tvrdnje o pravnom sljedništvu iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC, dakle nije osporio da je tuženik pravni sljednik iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC.

10.1. U odnosu na spornu činjenicu tužiteljevog pravnog sljedništva iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC, prvostupanjski sud je utvrdio:

- da tužitelj nije sljednik iza Komunalnog poduzeća Prigorac, kojem je predmetno zemljište bilo dano na privremeno korištenje i koje je, na temelju takvog ovlaštenja ishodilo građevinsku dozvolu za privremenu gradnju
- da je tužitelj zapravo pravni sljednik iza društvenog poduzeća Prigorac građenje, koje je pretvorbom pretvoreno u d.d., a kasnije preoblikovano u d.o.o., ali da predmetno zemljište nije procijenjeno u društveni kapital tog poduzeća u postupku pretvorbe, jer ga je poduzeće Prigorac građenje koristilo na temelju Ugovora o zakupu.

11. Takva utvrđenja prvostupanjskog suda prihvaća i ovaj sud jer proizlaze iz isprava u spisu i to:

- dopisa Centra za restrukturiranje i prodaju, KLASA: 990-01/23-01/145, URBROJ: 360-04-03/03-2023-2 od 6. srpnja 2023. (list 131. i 132. spisa), uvidom u kojeg proizlazi da Komunalno poduzeće Prigorac nije provelo postupak pretvorbe
- potvrde Agencije za restrukturiranje i razvoj, Područni ured Zagreb, Broj: 05-07/92-06/64 od 17. prosinca 1992. (list 133. i 134. spisa), uvidom u koju proizlazi da je društveno poduzeće PRIGORAC-GRAĐENJE provelo postupak pretvorbe u dioničko društvo
- neslužbenog primjerka povijesnog izvadka iz sudskog registra za društvo PRIGORAC d.o.o., MBS: 080138458, uvidom u koji proizlazi da je Grad Zagreb jedini osnivač tog društva koje se 14, veljače 2001. pripojilo društvu ČISTOĆA d.o.o.
- neslužbenog primjerka povijesnog izvadka iz sudskog registra za tužitelja PRIGORAC-GRAĐENJE d.o.o. u stečaju, MBS: 080287293, uvidom u koji proizlazi da je Odluka o pretvorbi od 25. svibnja 1992. usklađena sa odredbama ZTD-a dana 15. prosinca 1995. i sačinjena u novom obliku kao Društveni ugovor te da je dioničko društvo preoblikovano Odlukom od 15. prosinca 1995. u društvo s ograničenom odgovornošću.

12. Niti u ovom drugostupanjskom postupku tužitelj ne tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenice u pogledu pravnog sljedništva iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC, već smatra da je pobijana presuda nezakonita zbog drugih razloga.

13. Međutim, budući da tužitelj svoj tužbeni zahtjev usmjeren na stjecanje vlasništva dosjelošću i građenjem, temelji upravo na pravnom sljedništvu iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC, a iz isprava u spisu i činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku proizlazi da tužitelj nije sljednik iza navedenog poduzeća, to je tužbeni zahtjev pravilno odbijen kao neosnovan jer tužitelj u ovom postupku nije dokazao da je pravni sljednik iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC.

14. To stoga što se u vrijeme potrebno za stjecanje vlasništva dosjelošću, stjecatelju može uračunati samo vrijeme posjedovanja njegovog prednika, a tužiteljev pravni prednik nije Komunalno poduzeće PRIGORAC pa neosnovano tužitelj u vrijeme posjedovanja potrebno za dosjelost uračunava vrijeme u kojem su predmetne nekretnine bile u posjedu Komunalnog poduzeća PRIGORAC, odnosno neosnovano tijek dosjedanja računa od trenutka kad je to poduzeće dobilo predmetne nekretnine na korištenje (1977.).

15. S druge strane, tužiteljev pravni prednik je poduzeće PRIGORAC-GRAĐENJE, ali tužitelj uopće nije tvrdio niti pokušao dokazati da je to društveno poduzeće bilo u kvalificiranom ili barem poštenom posjedu predmetnih nekretnina od 1977. godine ili da je to društvo bilo graditelj u odnosu na nekretnine čije vlasništvo tvrdi da je stekao građenjem odnosno dosjelošću.

16. Tužitelj je tijekom prvostupanjskog postupka predložio izvesti dokaz očevidom radi utvrđenja tužiteljevog posjeda nekretnina, što je prvostupanjski sud pravilno ocijenio nepotrebnim jer činjenica da je tužitelj trenutačno u posjedu nekretnina nije niti sporna, a očevidom se ne može utvrditi tko je bio u posjedu tih nekretnina 1977. godine. Sporne činjenice da je tužitelj izgradio predmetne nekretnine ili da su on ili njegov pravni prednik bili u njihovom posjedu u vremenu koje je potrebno za stjecanje vlasništva dosjelošću, ne mogu se utvrditi niti saslušanjem stečajne upraviteljice, a niti uvidom u stečajni spis pa je pravilno prvostupanjski sud odbio i te dokazne prijedloge od strane tužitelja jer je tužitelj prvenstveno trebao dokazati svoje pravno sljedništvo iza Komunalnog poduzeća PRIGORAC, od čijeg stupanja u posjed nekretnine tužitelj računa vrijeme potrebno za dosjelost. Kako tužitelj to nije učinio, zahtjev za utvrđenje vlasništva dosjelošću je očigledno neosnovan.

17. Također, tužitelj tvrdi da je izgradio predmetne nekretnine, što je tuženik osporio, a uzevši u obzir da iz Elaborata procjene nekretnina (list 40. - 107. spisa) proizlazi da su objekti izgrađeni u razdoblju od 1971. - 1981., proizlazi da graditelj nije mogao biti tužitelj već je to mogao jedino biti tužiteljev pravni prednik, dakle društveno poduzeće PRIGORAC-GRAĐENJE.

18. U prvostupanjskom postupku je utvrđeno:

- da je Komunalnom poduzeću Prigorac, dio predmetnog zemljišta u površini od 790 m2, kao tada neizgrađenog građevinskog zemljišta, glede kojeg je nositelj prava korištenja i posjeda bila Općina Sesvete, dat na privremeno korištenje do opoziva, a radi izgradnje privremenog montažnog objekta za poslovne prostorije
- da je predmetno zemljište dodijeljeno na privremeno korištenje Komunalnom poduzeću Prigorac do realizacije industrijske zone na tom području, s time da je Komunalno poduzeće Prigorac bilo dužno, nakon obavijesti o realizaciji industrijske zone, o svom trošku, osloboditi zemljište i ukloniti privremene objekte
- da je nadležni Sekretarijat Komunalnom poduzeću Prigorac bio dužan izdati građevinsku dozvolu za gradnju privremenog montažnog objekta te mu je odobrio izgradnju privremenog prizemnog objekta za poslovne prostorije površine 29,95 m2
- da je dakle Komunalnom poduzeću Prigorac predmetno zemljište bilo dano na privremeno korištenje, do opoziva, radi izgradnje privremenog montažnog objekta, koji se, na zahtjev, obvezuje ukloniti.

19. Osim toga, uvidom u Gradjevinsku dozvolu (list 157. - 159. spisa), proizlazi da je Rješenjem Skupštine općine Sesvete UP/I-01-1997/1-1997. od 9. lipnja 1997. Komunalnom poduzeću PRIGORAC kao investitoru dato na privremeno korištenje zemljište koje je predmetom tužbenog zahtjeva, ali do opoziva, a radi privođenja tog zemljišta industrijskoj izgradnji, s time da je investitor dužan nakon opoziva odstraniti o svom trošku sagrađene poslovne prostorije, stvari i osobe sa zemljišta i isto predati općini Sesvete u stanju u kojem je i dobio na privremeno korištenje.

20. Kako dakle tužitelj tijekom prvostupanjskog postupka nije dostavio dokaze o tome da bi njegov pravni prednik (društveno poduzeće PRIGORAC-GRAĐENJE) bio graditelj, već štoviše, iz isprava u spisu proizlazi da je graditelj pravni prednik tuženika (Komunalno poduzeće PRIGORAC), ovaj sud ocjenjuje neosnovanim i tužiteljev zahtjev da bi vlasništvo bilo stečeno građenjem.

21. Stoga je prvostupanjsku presudu valjalo potvrditi, ali iz drugih razloga, budući da činjenica poštenja/nepoštenja tužiteljevog posjeda nije od odlučnog značaja za predmet spora jer je tužitelj prvenstveno trebao dokazati posjed, a iz činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku (koje tužitelj ne osporava i koje ovaj sud prihvaća), proizlazi da tužitelj nije dokazao neprekinuti slijed posjedovanja nekretnine od strane svojeg prednika i sebe, u trajanju potrebnom za stjecanje vlasništva dosjelošću.

21.1. Isto tako nije od značaja za predmet spora niti je li tužitelj bio pošten graditelj, jer iz činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku proizlazi da tužitelj nije dokazao da je on graditelj.

21.2. Stoga ovaj sud nije ocjenjivao žalbene navode koji se u većem dijelu odnose na ocjenu prvostupanjskog suda o poštenju odnosno nepoštenju tužitelja.

22. Žalbeni navodi koji se odnose na primjenu odredbe iz čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, također nisu od odlučnog značaja za predmet spora te ih ovaj sud nije ocjenjivao, budući da tužitelj nije dokazao da je dosjedanje započelo 1977. godine jer nije dokazao svoje pravno sljedništvo iza

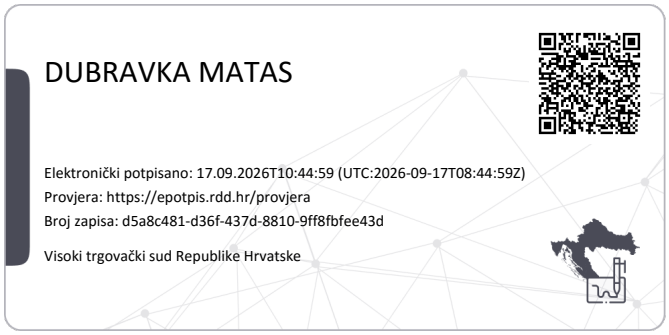
Komunalnog poduzeća PRIGORAC koje je tad stupilo u posjed predmetnih nekretnina.

23. Konačno, u odnosu na žalbene navode kojima tužitelj ističe da su u postupku pretvorbe društvenog poduzeća PRIGORAC-GRAĐENJE rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 7. svibnja 1996. objekti sagrađeni na k.č.br. 2461/1, k.o. Sesvete Novo, procijenjeni u vrijednost temeljnog kapitala društva, valja kazati da se činjenična osnova tužbenog zahtjeva odnosi na izvorno stjecanje vlasništva građenjem i dosjelošću te tužitelj petitom tužbenog zahtjeva izričito traži da se utvrdi da je stekao pravo vlasništva građenjem i dosjelošću, a sud je vezan činjeničnim tvrdnjama tužbe u okviru navedene činjenične građe kad odlučuje o osnovanosti zahtjeva. Stoga je žalba tužitelja neosnovana i tom dijelu.

24. Slijedom svega navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalbu protiv pobijane presude valjalo je odbiti na temelju odredbe čl. 368. st. 2. ZPP-a. Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

Zagreb, 9. rujna 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-3088c-e2235**

Kontrolni broj: **08f90-f2fa6-922b2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.